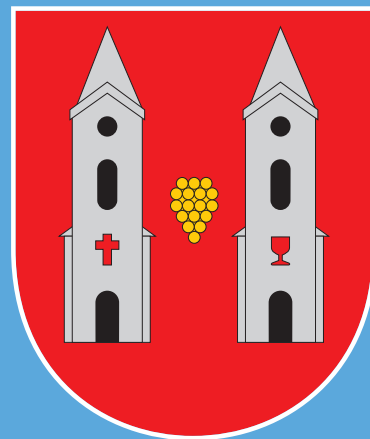

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňánky

zdarma • čtvrtletník • vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 13 • číslo 3 • září 2021

Úvodní slovo ☞ Starosti pana starosty

Dnešní starosti pana starosty budou stručné.

Moc vás všechny prosím: Jděte za pár týdnů k volbám a dobře vybírejte. Tahle země a hlavně naše mladá generace si zaslouží lepší budoucnost, než která se nám rýsuje.

Děkuji vám.
Pavel Bartík

Zapište si do kalendáře

19. 9.	Pohár starosty v běhu na šedesát metrů – hasičský sport dětí
25. 9.	svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu
2. 10.	Branný běh – hasičský sport dětí
23. 10.	Hasíkovo dobrodružství – hasičský sport dětí
27. 11.	rozsvěcení stroměčku v Soběhrdech

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se konají v pátek 8. října 2021 v době od 14.00 do 22.00 hodin a v sobotu 9. října 2021 v době od 8.00 do 14.00 hodin. Volební místnost bude tradičně v prvním patře obecního úřadu. S sebou nezapomeňte platný občanský průkaz, případně cestovní pas. Hlasovací lístky obdržíte do svých schránek nejpozději do úterý 5. října 2021.

Starší či zdravotně indisponovaní občané mohou požádat o volbu do přenosné hlasovací schránky u nich doma – máte-li o tuto možnost zájem, zavolejte pí Baštářové

(tel. 724 98 18 78) nebo vložte volební komisi např. po sousedech.

Voliči, kteří budou v den voleb v karanténě nebo izolaci kvůli onemocnění Covid 19, budou pravděpodobně volit na tzv. drive-in stanovištích (pro nás v Benešově) nebo je navštíví speciální volební komise. O přesném postupu pro tyto voliče není při psaní tohoto článku definitivně rozhodnuto. Jakmile bude známa definitivní podoba hlasování pro voliče v karanténě či izolaci, zveřejníme ji na úřední desce a určitě se o ní dozvíte i z médií.

Václava Baštářová

Není voda jako voda

Nadpis tohoto článku určitě platí pro vodu, kterou používáme na pití a vaření. To je jasné nám všem. Ale obdobně platí i pro vodu, která nám v Soběhrdech teče do čistíren odpadních vod. Technologie současných čistíren potřebuje ke svému dobrému fungování hlavně „čerstvě znečištěnou vodu“, která vyteče z domácnosti a rovnou teče na čistírnu. Taková voda je plná bakterií a nečistot a přispívá k tomu, aby se prostředí na čističkách udržovalo ve stabilním stavu.

V Soběhrdech nás na společných čistírnách trápí tři zásadní problémy:

1. Splachování látkových ubrousků, utěrek, vlhčených kapesníků a hygienických vložek

Pro fungování čistírny je velký rozdíl, jestli do nátoky přijde papírový kapesník, který je už po krátkém kontaktu s vodou částečně rozpadlý nebo předmět s vyšším podílem pevných vláken a plastů. Tyto předměty i po pobytu ve vodě zachovávají svoji pevnost. Na čistírnu se ucpávají čerpadla a následně opravy zvyšují provozní náklady. K podobným nehodám dochází i několikrát za měsíc.

2. Vypouštění odpadních vod z domácnosti do staré jímky a následně přepadem do kanalizace

V tomto případě čerstvé nečistoty zůstávají ve vaší jím-

ce, kde se usazují a do kanalizace přetéká „mrtvá odpadní voda“. Ta je z hlediska fungování čistírny v podstatě stejná jako dešťová voda (nepřinese potřebné bakterie), ale navíc obsahuje zbytky látek, které je třeba z ní odstranit. Pokud máte takto řešený odtok do kanalizace, zkuste se zamyslet, jak to vyřešit jinak. Pokud bude třeba, rádi pomůžeme nebo poradíme.

3. Odvádění dešťových vod do kanalizace

Podle stavebního zákona je každý povinen likvidovat dešťovou vodu na svém pozemku. Dešťová voda, která se dostane ve větším množství na čistírnu, způsobí ještě větší neplechu, než „mrtvá odpadní voda“ dle předchozího bodu. Dojde k vypláchnutí čistírny včetně všech funkčních bakterií do vodoteče. To samozřejmě škodí jak přírodě na toku, tak čistírně samotné, u které potom trvá i několik týdnů, než se dostane do normálního stavu.

Všechny tyto situace nepřinášejí jen problémy pro obsluhu, ale především zvyšují náklady na provoz čistíren, což se následně promítá do ceny stočného. Zamyslete se proto nad tím, jestli nemůžete čistírnám něčím z výše uvedeného ulevit. Ušetříte peníze sami sobě.

Pavel Bartík

Hasičské okénko

O činnosti a nečinnosti

Sbor hasičů v Soběhrdech jako každý rok utlumil svou činnost na prázdninové měsíce, aby si i jeho členové odpočinuli společně se svými rodinami a blízkými přáteli. Ale i přesto zůstávají aktivní a chystají se na po prázdninový ruch a pilně plánují další sezónu, kde nás čeká velké množství kulturních a sportovních akcí. V průběhu prázdnin jsme se účastnili oficiální delegace do Poříčí nad Sázavou, a to na předání nového dopravního automobilu místním hasičům. Byli jsme mile překvapeni velikostí akce a příjemným zázemím a pohostinností místních hasičů.

Výjezdová jednotka

Výjezdová jednotka jako každý rok byla připravena k výjezdu i přes prázdninový klid. To jsme zjistili hned, v prvním prázdninovém víkendu, kdy jsme byli místními obyvateli z Mezihoří přivoláni k odstranění k padlé vrby přes komunikaci do Vápenky, se součinností s policií. Dále jednotka prohlubovala své znalosti a dovednosti, pokračovaly periodické jízdy a výcvik s dýchací technikou.

Mladí hasiči

Sbor mladých hasičů si taktéž užíval prázdnin plnými doušky i přes to, že ten poslední školní rok k nim nebyl příliš vlídný. Někteří trávili prázdniny na brigádě, jiní u babiček, táborech či jen tak odpočívali, ale všichni měli možnost se účastnit každoročního splutí řeky Sázavy. Letos jsme zvolili splutí z Ledečka nad Sázavou s plánovaným plutím až do Chocerad. V neděli jsme vyrazili vlakem z Čerčan do Sázavy, kde jsme se ubytovali na Sázavském ostrově ve společném velkém stanu, kde jsme trávili celkem dvě noci. V pondělí jsme zahájili naše plutí přesunem na vlak a cestou do Ledečka, kde nám byly vypůjčeny lodě a poklidnou jízdou jsme dopluli na Sázavský ostrov. Večeři nám připravil sbor hasičů ze Žiňan, a to i se zapůjčeným grilem. Poté nás čekalo velké noční dobrodružství, kdy se k nám přihnál velmi silný vítr s deštovými přeháňkami. Probuzení do nového dne nebylo nijak příjemné, osvěžující nízké teploty nebyly pro naše mladé hasiče nejspíš nijak příjemné, abychom je vyhnali na rozcvičku, bylo nutné použít jemnou práci pádla padajícího na zaplněný spacák. Po rozcvičce a snídani jsme byli nuceni upravit program a z plutí se rázem stal turistický pochod, který byl velmi rychle odsouhlasen. Zakončení vody jsme jako každý rok oslavili zmrzlinou a úprkem k domovům. Příští rok AHOOOJ. *Filip Výkydal*

Podzim v knihovně

Přichází podzim. Světla ubývá a nastává doba přímo vybízející k posezení s knihou. Křeslo, šálek kouřícího čaje či kávy, plamínek světla zapálené svíčky, to vše vytvoří tu správnou atmosféru pro čtení příběhů. Pokud na toto podzimní melancholické období nemáte připravený štůsek vlastních nepřečtených knih, pak vám mohu nabídnout celou řádku knih z naší Obecní knihovny. Opět nám přibýlo pár pěkných nových titulů a já vám některé z nich představím.

Jiří Hájíček patří v současné době k nejvýraznějším českým prozaikům. Je držitelem několika ocenění Magnezia Litera, nejprestižnějšího českého literárního ocenění u nás. Za román *Selský baroko* získal cenu Magnezia Litera za prózu. Další kniha *Rybí krev* byla vyhlášena Knihou roku 2013. Román *Deštová hůl* získal Cenu Česká kniha 2017. Všechny tři zmiňované tituly najdete v naší Knihovně. Jiří Hájíček je výsostný spisovatel jihočeského venkova. O vesnici a jejích obyvatelích píše citlivě a se znalostí prostředí. Otevírá témata kolektivizace venkova a křivdy s tím spojené. Vypráví o zániku vesnic, které musely ustoupit stavbě jaderné elektrárny Temelín. Vypráví také o lidech, kterým do života silně zasahují spory o vlastnictví zděných pozemků.

Michaela Klevisová je úspěšná česká spisovatelka detektivních knih. Je dvojnásobná držitelka Ceny Jiřího Marka za nejlepší detektivní knihu roku. Toto ocenění získala poprvé za svou knižní prvotinu *Kroky vraha* již ve 32 letech a stala se tak nejmladší držitelkou této Ceny. Stejně ocenění dostala v roce 2012 za detektivní román *Dům na samotě*. Oba tyto romány jsou v naší Knihovně k dispozici.

Na závěr bych chtěla oslovit všechny maminky, tatínky, babičky, dědečky, případně i jiné osoby, které přináší do života dětí inspiraci, otevírají jim nepoznané a obohacují tím jejich životy. Přiveďte je k nám do knihovny. Z Městské knihovny Benešov jsme o prázdninách přivezli doslova plný kufr nádherných dětských knih, encyklopedií, dětských stolních her a také několik CD s příběhy pro dětské posluchače. Knihy jsou z Městské knihovny Benešov zapůjčené na omezené časové období, a proto by byla opravdu škoda této nabídky nevyužít.

Přeji Vám klidný podzim a těším se na Vás.

Marcela Bartíková

Chlapi zklamali

Je to už hezkých pár let, co se objevili Kašpari z Mezihoří. To bylo slávy, když zahráli Princeznu Koloběžku, Kocoura Modroočka, Loupežníky z Chlumu, Dívčí válku a veleúspěšný Poprask na laguně. Je mi líto, že to nadšení jaksi vyprchalo. Je pravda, že jsme právě o těch pár let (no, vlastně víc než dvacet) starší, ale tradice by neměla zemřít na oubytě. A vypadá to, že divadlo skomírá. Největší zásluhu na tom mají chlapi. Mladí se schovávají a staří vymlouvají.

Připravujeme komedii *Náměstíčko* od Goldoniho, kde je poměrně dost žen, ale o ty nouze není. Ty jsou ochotné odskočit ze zaměstnání i domácích prací a učit se text, i když jim pochopitelně nemůže jít do hlavy tak rychle jako profesionálům. Nevadí jim být v roli směšné, hubaté, ubrečené, ukřičené, prostě popřít svoji náтуру a dekorum. To chlapi neumějí. To jsou stydlíni. Bojí se ztrapnění, stydí se jak slečny v rozpuku. Když požádám některé z nich, tichým

hlasem se vymlouvají, že na to nemají, že staví barák, z práce chodí v noci, zdravotně na tom nejsou nejlíp a podobně. Časově jsou nesmírně ale nesmírně vytížení. Přitom je vidím, jak se předvádějí na zábavách a maškarních plesech, kde hulákají a patří jim parket. Na fotbale jsou schopní se pobít, na hon s flintou chodí ochotně, opravují auta, jezdí štreky na kolech, jen divadla se bojí jak čert kříže. Naučit se nazpaměť nějaký text, je nad jejich síly. V Řecku kdysi hráli i ženské role jen muži, dnes je tomu opačně.

Hledám aspoň jednoho ochotníka, muže od 20 do 40 let, ale takový jakoby vymřeli. Nikde v okolí, ani v Mezihoří, ani v Soběhrdech, Žiňanech, Žiňánkách se nenajde chlap, který by si jednou týdně na dvě hodiny užil legrace, která nám komedie poskytuje při zkouškách a kterou předáme pak i divákům. Prostě musím konstatovat, že chlapi jsou líní srabi. *Vladimír Bezdek, Principál Kašparů z Mezihoří*

KAŠPAŘI Z MEZIHOŘÍ SE SCHÁZÍ NA NÁMĚSTÍČKU

Po delší přestávce se opět scházejí divadelní ochotníci v Mezihoří, aby nazkoušeli novou hru. Tentokrát se bude jednat o Náměstíčko od Carla Goldoniho. Jde o komedii od autora Sluhy dvou pánů, která se odehrává na náměstí italského městečka. Několik dívek by se rádo vdalo, jejich matky by pro každou chtěly toho nejlepšího ženicha, jenže těch se jaksi nedostává nebo mají zájem o něco úplně jiného. Už jen tento krátký náhled do děje je zárukou, že na náměstí bude tak nějak po italsku veselo. Na snímku ze zkoušky 3. 9. je soubor pod vedením režiséra Vladimíra Bezděka při první čtené zkoušce. Jak vidíte, jedna židle je volná a o té píše ve svém příspěvku Vláška Bezděk. Chlapi, hlaste se :) Těšíme se na premiéru a děkujeme za udržení ochotnické tradice.

Pavel Bartík

ZVÝŠENÍ DANĚ Z NEMOVITOSTÍ

Zastupitelstvo na svém zasedání 1. září 2021 schválilo Vyhlášku o stanovení koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí. Někteří z vás se mě už ptali, jestli to znamená, že příští rok zaplatí za svůj rodinný domek a zahradu více na dani z nemovitosti. Odpověď je jednoduchá – NE.

Zvýšení koeficientů se týká pouze:

- staveb uvedených v příznání k této dani jako podnikatelské – koeficient 1,5
- pozemků, jejichž čísla jsou uvedena v příloze vyhlášky – koeficient 3,0

Druhým bodem se navyšují koeficienty pouze u pozemků zemědělských a komerčních areálů na severovýchodním okraji Soběhrd. Jde o podnikatelské areály, které svým provozem různým způsobem zatěžují okolí (prašnost, hluk, zápach nebo zvýšený provoz na pozemních komunikacích) a vyvolávají tedy i zvýšené náklady ze strany obce (dopravní značení, opravy komunikací apod.).

Při přípravě vyhlášky jsme navíc zjistili, že významná část pozemků v těchto areálech je stále vedena jako orná půda nebo travní plocha, i když jsou využívány jiným způsobem (parkoviště, manipulační plocha apod.). Tím jejich majitelé platí nižší daň z nemovitosti, než by měli, a obec přichází o část příjmů. V dalším kroku se tedy budeme snažit ve spolupráci s Finančním úřadem a Katastrem nemovitostí pomoci vlastníkům se správným zařazením těchto pozemků.

Úprava zákona o dani z nemovitostí platná od letošního roku umožňuje obci tímto výběrovým způsobem upravit koeficienty pouze v části obce nebo pro určité typy staveb. Doposud to bylo možné pouze plošně pro celou obec. Plošné úpravě se zatím zastupitelstvo vyhýbalo, i když některé obce v okolí už jí zavedli. Navýšení koeficientů tímto způsobem už nám přišlo smysluplné a spravedlivé.

Pavel Bartík

CO JE NOVÉHO U FOTBALISTŮ?

Fotografie z přátelského zápasu z Kamenice – v sestavě A-týmu 8 dorostenců

Fotbalový klub Soběhrdy pravidelně začátkem srpna pořádá soustředění pro mládež. V letošní době nejistoty ohledně rezervace ubytování jsme opět zvolili zázemí domácího hřiště a kabin. Kolem hřiště tak ve středu 4. srpna vyrostlo stanové městečko. Celkem dorazilo 23 mladších dětí a 7 statečných dorostenců. Počasí k nám letos bylo přívětivé, časté předchozí deště udržely trávník v relativně dobré kondici a treninky neztěžovaly ani horka.

Ve čtvrtek nám fotbalové tréninky zpestřil Pepa Růžička. Ten má v zásobě spoustu posilovacích cviků s vahou vlastního těla, které jsou vhodné i jako kompenzační cviky pro jednostranně zatěžovanou těla fotbalistů.

Soustředění bereme hlavně jako čas pro rozhybání dětí po prázdninách a také pro utužení party. Z tohoto pohledu

jsme byli spokojeni, nedošlo k žádnému zranění či stesku po domově nebo wifině.

Vrcholem soustředění pro dorostence pak bylo sobotní přátelské utkání v Kamenici, kde jsme poprvé kluky zapojili ve větším počtu do A-týmu. Kvůli času dovolených a zaneprázdnění dospělých hráčů byla jejich účast původně trochu vynucená, ale nakonec odehráli výborný zápas, potěšili trenéry a zajistily čtyřmi góly (3× Pavel Vašák, 1× Trung Duong) vítězství 5:3. Pátou branku jako příspěvek „starých“ pardálů vsítil Michal Micka.

O snídani, obědy a večere jsme měli postaráno v restauraci U železného dědka, děkujeme paní Špidrové a chválíme kuchaře Jardu (nejen) za jeho poctivé polévky.

V následující sezóně vyšle soběhrdský klub zástupce v 5 kategoriích:

„Áčko“ bude nastupovat v A skupině III. třídy a domácí zápasy bude mít netradičně v neděli od 15.30.

Dorost se představí v okresním přeboru a bude hrát své domácí zápasy v neděli v 10.15.

Do bojů v okresním přeboru vyšleme také po delší odmlce mužstvo mladších žáků, začátek domácích zápasů byl stanoven na sobotu od 10.45.

Stejně jako v loňských letech bude v našich barvách bojovat v okresním přeboru starší přípravnka, která bude své domácí zápasy hrát v sobotu v 9.00.

Nejmenší zástupci našich barev budou v týmu mladší přípravnky, která bude hrát stejně jako loni turnajovým systémem.

Aktuální informace a kontakty najdete na klubových stránkách: <https://fksobehrdy.webnode.cz/>

Jiří Fulín

Poděkování

Možná už jste se s našimi výrobky někde setkali. Šijeme pouzdra, tašky, batůžky a jiné užitečné drobnosti z velice originálního materiálu. Tím materiálem je banner, který zakrýval budovu pražského Národního muzea po dobu jeho nedávné rekonstrukce.

Materiál jsme dostali v mnoha mohutných balících. Abychom s ním mohli začít pracovat, musíme ho nejdříve nařezat na menší kusy a důkladně vyčistit. Jenže ono se řekne: „nařezat“... Když balík rozmotáme, má třeba 20 metrů na délku a 7 metrů na šířku. Někdy více, někdy méně. A to je drobný problém.

Každý den, když se vracím z naší benešovské dílny domů do Mezihoří, mívám fotbalové hřiště v Soběhrdech. A tak mě napadlo, že by tahle velká rovná plocha mohla být řešením...

Obec spolu s fotbalovým klubem FK Soběhrdy nám vyšli velmi ochotně vstříc. Hřiště jsme navštívili celkem šestkrát. Naše balíky jsou nyní naporcovány a čekají na svou příležitost. Materiál, který by jinak skončil na skládce, může ještě pár let sloužit a dělat někomu radost.

Fotbalistům i Obci patří náš velký dík, který jim touto cestou za celou naši dílnu posílám. Bez Vás bychom to nedali. Díky!

Pavčina Hradečná, šicí dílna MERYUP

Zdravotní cvičení

Ve čtvrtek 23. září 2021 od 18.00 hodin opět začíná zdravotní cvičení pod vedením paní Zuzany Elišákové. Cvičit se budou každý čtvrtek od 18.00 hodin v sále Restaurace U železného dědka v Soběhrdech. Cvičení je určeno pro ženy i muže, na věku nezáleží. Přijďte udělat něco pro svoje záda a pro dobrou náladu ☺

Marie Terezie v Soběhrdech

Po celé září si můžete přijít prohlédnout výstavu o Marii Terezii. Výstava je umístěna v sále Restaurace U železného dědka v Soběhrdech a je přístupná v otvírací době restaurace.

Soběhrdský evangelický farář na půl úvazku – část 7: Drsné Skotsko

Tak tedy to Skotsko. Kdysi dávno, ještě za železnou oponou, kdy Skotsko pro mě bylo stejně nedostupné jako Mars, jsem v Praze potkal jednoho Skota. Dali jsme se do řeči a já se samozřejmě zeptal, jestli jsou Skotové škoti, tedy lakomci. Zamyslel se a řekl: víš, Skotsko je chudá země. A už nic dalšího. Dneska se za tu otázku stydím. Poté, co jsem Skotsko procestoval a rok studoval v Glasgow, mohu říci, že málokdo je tak velkorysý a vstřícný jako Skot. Vůbec nevím, kde se vzaly ty nejpapné vtipy o Skotech. Že by je šířili Angličani, ti „funny people“? Nevím.

Při první cestě do Skotska, v divokých devadesátkách, s divokou evangelickou mládeží, kdy pro nás bylo všechno drahé, a tudíž jsme naše shnilé škodovky narvali kanystry s benzínem, proviantem, stany, karimatkami, spacáky a plynovými vařiči a samozřejmě také lidmi, i když na ty moc místa nezbývalo. Můj skotský kamarád na dotaz: která oblast Skotska je nejdrsnější, bez váhání zabodl prst na sever od Ullapoolu a zlověstně řekl: Assynt! Hurá, pojedeme do Assyntu. Prý je to ze staré norštiny a znamená to rozervaný konec. Pravda, pobřeží je tam pěkně rozervané, ale mě se více líbí stará báje o tom, jak dva bratři, Unt (muž míru) a Ass (muž sváru) spolu zápasili a vyhrál ten Svár, ale místu dali jméno oba.

Skotsko je tvořeno dvěma diametrálně odlišnými oblastmi: Lowlands a Highlands; ostatně obě kdysi patřily k různým kontinentům, než se srazily. Lowlands se moc neliší od anglické krajiny na severu, ale Highlands je něco úplně jiného. Vjeli jsme tam v pozdním odpoledni a brzy jsme zjistili, že benzínových pump tam moc není a rozhodně ne s celodenním provozem. A tak jsme byli nuceni zastavit u jedné vesnice, abychom počkali, až ráno pumpa otevře. Postavili jsme si stany na trávě, uvařili večeři a šli se podívat do vesnice.

Jak jsme se přibližovali, začali jsme slyšet hudbu. V místní hospodě hrála nefalšovaná skotská kapela. Chlapi v tartanových kiltech, takových těch skotských sukních, hráli jak o život. Místní se s námi dávali do řeči, i když, pravda moc jsme jim nerozuměli. Trochu kvůli alkoholu (jejich) a trochu kvůli akcentu (také jejich). To bylo tedy parádní přivítání do Skotska! Jó ty kilty, to tam na severu nosí skoro každý. Jednou jsem byl na skotské svatbě a „sukni“ měli všichni. Jediný, kdo ne, byla nevěsta, ta měla kalhotový kostým...

Druhý den jsme natankovali, minuli Loch Ness, kde jsme našli na břehu rozžvýkaný klacek, neklamný důkaz exis-

tence lochnessky a cestou do Ullapoolu jsme zastavili v další pidivesničce. V nejbližším domě jsme požádali o vodu a uvařili si večeři. Jaké bylo naše překvapení, když se otevřely dveře onoho domku a majitelé nám přinesli kávu a zákusky (pro 15 lidí!) a pozvali nás na večer na fotbal v televizi; bylo tehdy tuším nějaké mistrovství.

Další den jsme dorazili do Ullapoolu, udělali si výlet lodí na nějaký ostrůvek; ostrovy, to my suchozemské krysy milujem a vyjeli jsme do divočiny. Za poslední vesnicí jsme zaparkovali auta u telefonní budky; pro mladé poznamenávám, že to bylo v době předmobilové a v telefonní budce byl přístroj, ze kterého se dalo volat a do které se dalo volat, pokud tedy člověk u ní byl... a vyrazili na týden pustými moors. Moor, to není jenom mokré vřesoviště, jak si mnohdy Češi myslí.

To je typ krajiny, který může být podle okolností mokrá i suchý zarostlý i kamenitý, rovný i kopcovitý, ale jedno je jisté. Najít tam místo pro tři stany bylo často téměř nemožné. Naštěstí tam byla spousta lochů, tedy jezer a na jejich březích se dalo spát. Kopce byly také výborné, ale moc skopce, takže na spaní nic moc. A když vám vzal vítr karimatku při balení, byla z toho klidně i půlhodina navíc. Měli jsme skvělé počasí a když jsme pak doma ukazovali fotky azurové oblohy, krásné vody a nás v tričkách, ptali se všichni: to jste byli v Itálii?

Dokonce jsme nenarazili ani na midgies (Culicoides impunctatus), takový odporný skotský mušky, který štípou. Jedna kamarádka, která tam jela na svatební cestu, říkala, že se ani nemohli líbat, protože midgies jim okamžitě obalily rty. My jsme se líbat mohli, když bylo s kým.

Krajina byla fakt pustá. Za celý týden jsme narazili na dvě živé bytosti, dva krásné statné jeleny; když tedy nepočítám ptáky a ryby, které občas vyskakovaly nad hladinu. Na lidi jsme nenatrefili žádné, takže jsme se nemohli dovolit majitelů, zda můžeme přespát na jejich pozemku, jak nám doporučovali známí v Anglii. Snad jsme jim to tam moc nepošlapali ani nenechali žádný stanový kolík. Ty byly ostatně povětšinou k ničemu, buď se nedaly pro šutry zapíchnout nebo nedržely v rašelině. Tak jsme šňůry vážali k vřesu nebo zatěžovali kameny. A hlavně podlažku jsme zatížili lidskými těly, v každém stanu pro tři nás spalo pět. Ale tohle vlastně nebyla moje první cesta do Skotska. Ještě před tím jsem si udělal výlet do Glasgow, když jsem byl u kamarádů v Lake District. Ale o tom třeba příště.

Josef Bartošek

SVOZ NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

TERMÍN: SOBOTA 25. ZÁŘÍ 2021

8.00–9.30 HODIN

MÍSTO: PROSTOR ZA EVANGELICKÝM KOSTELEM V SOBĚHRDECH

Nebezpečným odpadem se rozumí: rozpouštědla, kyseliny, zásady, fotochemikálie, pesticidy, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, olej a tuk, baterie a akumulátory, léčiva, nepoužitá cytostatika, vyřazené zařízení obsahující chlo-rofluoruhlovodíky, barvy, tiskařské barvy, lepidla, pryskyřice, detergenty obsahující nebezpečné látky, vyřazené elektrické a elektronické zařízení

Není možné odevzdat pneumatiky z traktorů a nákladních aut, eternit, azbest a další stavební a izolační materiály obsahující nebezpečné látky.

Rozměrným odpadem se rozumí např. koberce, matrace apod.

Odpad se musí předat v určeném místě a čase do rukou obsluhy. V žádném případě není možné odpad umístit kamkoli předem.

Svět kolem nás – Benešov – III. část

V tomto novém seriálu Vám chceme postupně představit obce, které sousedí s naší – či lépe řečeno s našimi katastrálními územími. Podíváme se na jejich historii i současnost, spolkový život, témata a oblasti, jaké řeší a také některé zajímavosti. Naš „okolní svět“ představuje město Benešov, obce Čerčany, Mrač, Petroupim a Přestavlkv.

Tento díl věnujeme opět největším z nich – městu Benešov, ale pohledu na místa, které známe – místních částí – tedy vesnic a samot v jeho okolí. Benešov má celkem 15 místních částí – Baba, Bedrč, Boušice, Červený Dvůr, Dlouhé Pole, Chvojen, Konopiště, Mariánovice, Okrouhlice, Pomněnice a Radíkovice a dále v katastrální území Úročnice (na levém břehu Konopištského potoka) – místní části Úročnice, Buková Lhota a Vidláková Lhota.

Nejbližším „sousedem“ je nám vesnice Bedrč. Má s námi mnoho společného, vždyť například v letech 1960–1964 byla součástí obce Soběhrdy, řada pozemků bedrčských vlastníků patří do katastrálního území Žiňany. A nejen v minulosti, ale i v současnosti najdeme řadu pevných pout a přátelství, která přetrvávají. Přes Bedrč jezdíme pokaždé, když míříme „do města“.

Co je známo o Bedrči?

Vesnice leží při soutoku dvou větších potoků – od Benešova přitéká potok Benešovský (jak jinak ☺) a do něj se vlévá potok Strážkovský. Tento potok – dříve psaný jako Okrouhlický – sbírá vodu širokého území od Struhařova, přes část území obce Teplýšovice a Kozmice, svádí vodu z části Kozmických lesů a také jej doplňuje potůček od Soběhrd přes rybník

Řehtu (MIR-MIL). Občas, když se rozvodní, bývá v Bedrči s vodou dost starostí.

Stavební dominantou je jistě Bedrčský dvůr. Je na něm věžička se zlatou hvězdou v modrém poli, to je znak města Benešova, kterému bedrčský dvůr patřil. Tento dvůr tu stával nejspíše již ve XIII. století. První písemná zmínka je z roku 1385. Spolehlivý letopočet je také z roku 1414, kdy je datován záznam vладыky Jaroše, který se psal „z Bedrče“. Při tomto zemanském dvorci přibývalo chalup a také mlýn. Bedrčtí vладыkové drželi vesnici až do XV. století, kdy ji postoupili městu Benešov. V XVI. století byla Bedrč malá osada, měla asi 11 obytných stavení. Z těch bylo 8 poddáno městu Benešovu. V záznamech se již uvádí 2 mlýny (hořejší a dolejší).

Zmar přinesla třicetiletá válka – když postupovalo švédské vojsko od Benešova ke Hrádku nad Sázavou, byla obec Bedrč úplně zpuštěna. Stalo se tak v roce 1648 – kdy bylo také město Benešov vypleněno a zapáleno. Tenkrát shořela stavení bedrčských usedlostí, pole a louky byly podupány a obyvatelé se rozprchlí, aby zachránili aspoň holé živobytí. Když se konečně přehnal hrůzy třicetileté vojny, vrátila se do Bedrče jenom jediná rodina. Kolem roku 1750 už bylo v Bedrči 14 stavení. Ze záznamů té doby je patrno řada příjmení majitelů, které v místě najdeme dodnes.

Podle zápisů z roku 1811 žilo v Bedrči 103 lidí, z nich bylo 44 mužů a 59 žen. Z obyvatelstva bylo 21 ženatých a 82 svobodných, 86 bylo katolíků a 17 protestantů. V roce 1933 pak dokonce 186 obyvatel. Zaměstnání v různých oblastech – 1 nájemce dvora, 6 větších rolníků, 6 větších chalupníků a 11 malých zemědělců. Také tam byli 2 mlynáři, 1 kovář, 1 obchodník se smíšeným zbožím, 1 hostinský a 1 obchodník s peřím a s kůžemi. Ostatní obyvatelé byli zaměstnání v různých oborech jako dělníci, mistři nebo železniční zaměstnanci. V roce 2011 zde bylo trvale hlášeno 109 obyvatel v 39 domech.

V Bedrči nebyla škola. Děti dříve chodily do obecné školy v Benešově a z části i do Soběhrd. Dnes se za vzděláním jezdí do Benešova nebo Petroupimi. Mezi pamětihodná místa patří pomník padlých z I. světové války, který stojí vedle hasičské zbrojnice a autobusové zastávky. V této světové válce bylo z Bedrče 24 mužů, 14 jich bylo zraněno a 10 jich padlo. Je to hodně na jednu malou ves. Naproti pomníku přes silnici je vidět pěkně rostoucí lípa, kterou místní zasadili ku příležitosti 100. výročí založení republiky. Věřím, že z ní jednou bude další dominantou obce. Další pěkným místem je hřiště s obecním domkem, které tvoří prostor nejen pro trávení volného času, ale i důležité zázemí pro setkávání se obyvatel (jak místních, tak i z okolí ☺).

Důležitým hybatelem života je místní dobrovolný hasičský sbor, který byl založen v roce 1892. Sbor dokázal překonat všechny těžkosti doby a v současnosti má téměř 80 členů. Jeho členové tvoří dobrovolnou zášahovou jednotku města Benešov a účastní se řady výjezdů. Sbor je poměrně dobře technicky vybaven – cisterna, zášahový terénní vůz, požární stříkačky PPS 8 a 12 a řada dalšího vybavení nezbytného pro vyžadovanou zášahovou schopnost. Aktivní je také v oblasti společenského a kulturního života – od roku 2003 pořádá Zlatou husu bedrčskou – akci vyhlášenou nejen pro milovníky vynikajících pečínek a řadu dalších setkání pro místní i přespolní. Velmi dobré vztahy udržují s našimi hasiči ze Soběhrd a Žiňan, podílí se na společných brigádách – sběr odpadků, sázení stromů. Myslím, že můžeme být rádi, že máme takové sousedy.

Pokračování příště...

Jan Šíma,

s využitím údajů z <https://cs.wikipedia.org/>
a www.bedrc.cz (doporučuji stránky ke shlédnutí)